

Ἦπ. τῇ Φραγκόβρυσση μπροστά | λούζεται μιὰ κοπελιά,
λούζεται χτενίζεται, | ἔς τὸ γυαλί γυαλίζεται
Πελοπν. (Σκορτσιν.)

Μιὰ κόρη ἐστολίζονταν ἔς τὴ μέση τοῦ σπιτιοῦ της
καὶ ἔς τὸ γυαλί γυαλίζεται καὶ ἔς τὸν καθρέφτη γλέπει
Λ. Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Βαστάει γυαλί, γυαλίζεται, τὰ κάλλη της κοιτάζει
Παζ.

Ἄντι κι ἔς τοῦ γυαλί γυαλίζουντι,
γιέμ' κι ἔς τοῦ γυαλί κοιτειῶντι
Μακεδ. (Βόιον)

Γιὰ πᾶρε με καὶ βγάλε με σὲ γυάλινο παζάρι,
νὰ γυαλιστῶ, νὰ χτενιστῶ, νὰ βγῶ ἔς τὸ μεσοχώρι
Ἦπ. (Ριζοβ.)

Οὐλὴ μέρα μόν' ἀλλάζει κι στουλίζειτι
κι ἔς τοῦ παραθύρου βγαίνει κι γυαλίζειτι
Μακεδ. (Κολινδρ.)

Βλάχα ν-ἐπλινι ψηλά ἔς τὶς κρύες βρύσις,
ψηλά ἔς τὶς κρύες βρύσις κι γυαλίζονταν
(μοιρολ.) Θεσσ. (Κακοπλεύρ.) γ) Καλλωπίζομαι Λέσβ.
(Ἀγιάσ. κ.ά.): Ἡ μάννα τ' ἔδου' φ'νι τοῦ κακότη'χον νὰ
γυαλ' στή κονιμάτ'. 6) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσας τῶν κτι-
στῶν, βλέπω, ἀτενίζω Ἦπ. (Ἀγναντ. Ἑλληνικ. Κάντζ.
Κόνιτσ. Μόλιστ. Πλάκ. Πράμαντ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρα-
κότρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Γαλατ. Δαμασκ.
Καστορ.): Θὰ καυαλίσ'ς, ἀλλὰ πότι θὰ ξισυρτῆς νὰ σὶ γυα-
λίσουν; (θὰ φύγῃς, ἀλλὰ πότε θὰ ἐπανεέλθῃς, νὰ σὲ ἰδῶ;) Κα-
στορ. Γυάλ'σις πόσις χῆνις ἔραξ' οὐ μαρὸς; (παρατήρησεις
πόσα χιλιάρικα πῆρε ὁ ἀφεντικὸς;) Δρακότρ. Θέλου νὰ γυα-
λίσουν τοῦ γιαιτροῦ αὐτόθ. Γυαλίζεις τὴν κονιτή; Ράξ' τη κι
κόντιασ' τοῦ γκαντίνου (βλέπεις τὸ μέτρο, πᾶρε το καὶ μέ-
τρησε τὸν τοῖχο) αὐτόθ. Ἡ πλιαγκαροῦ γυάλισ' τοῦ γκα-
τσάλ' κι καυάλ'σι (ἡ γάττα εἶδε τὸ σκυλλὶ καὶ ἔφυγε γρή-
γορα) αὐτόθ. Γυάλ'τσις τὴν ὄρματ' ἀγκίδα τοῦ μαροῦ;
(εἶδες τὴν ἔμορφη κόρη τοῦ ἀφεντικοῦ;) Γαλατ.

γυαλικό τό, σύνθηθ. γυαλ'κό πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γυαλ-
λικό Κύπρ. Κῶς (Καρδάμ. Πυλ. κ.ά.) Λέρ. Μεγίστ. Νίσυρ.
Σύμ. κ.ά. γυαλτικό Ἀστυπ. ἡγαλικό Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Πληθ. γυαλ'κά πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλί.

1) Καθ' ἐνικ. περιληπτ., συνθηθέστ. κατὰ πληθ., τὸ σύνολον
τῶν ὑαλίνων σκευῶν σύνθηθ.: Μιὰ ντουλάπα - ἕνας μπουφές
γεμᾶτος γυαλικά σύνθηθ. Ἡ Κατερίνα ὅτι νὰ λάβῃ κανένα
δολλάριο, κατεβαίνει ἔς τὴν Τραγέα καὶ τὸ φουντίζει ἡγαλικά
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σάλευγε νὰ πᾶμε νὰ φέρωμε γάνενα ἡγαλικό
αὐτόθ. Μωρ' ἀποῦρίζον, μὴ σοῦ πέση τὸ καλάθι, ἵατι ἔχει
ἡγαλικά μέσα αὐτόθ. Γυαλ-λικό ν-τζαὶ κακόμ βοῦ τό 'θει ἔς
τὸ σπίντιν-δης! (καὶ κακὸ = πλῆθος) Κῶς (Καρδάμ.) Ἄν
τζὰ σὲ πῇ κανέννας π' θὰ ν' εὔρης μέσα ἔς γούφα κανένα
γυαλικό γερό, μὴ δὲ πιστεύῃς Βιθυν. (Κουβούκλ.) Ἡφε-
ρένα μέ τὸ παμπόρ' μιὰ κούφα γυαλικά αὐτόθ. Ἐξ' τρεῖς
κασέλις γιμᾶτις γυαλ'κά Ἀλόν. Ἡ μὴν ι-σπάσουν δὲ γυαλ-
λικά Σύμ. || Γνωμ. Παρακάλε τὸ μάλιν τῆς γεναίικας σου
νὰ γ' γυαλ-λικό (ἡ περιουσία τῆς συζύγου νὰ εἶναι εὐτε-
λοῦς ἀξίας, διὰ νὰ μὴ τὴν καθιστᾷ ὑπεροπτικὴν) Κύπρ. ||
Ἄσμ.

Στολίζετε τὰ γυαλ-λικά καὶ βάρτε 'τα ἔς τὴ θέση
Κῶς (Πυλ.) 2) Κατὰ πληθ., θραύσματα ὑαλίνων σκευῶν

Ἦπ. (Μαργαρ. Πάργ. κ.ά.) Χίος (Βροντ.): Τὰ κοριτσάκια
βρίσκουνε γυαλικά καὶ παίζουνε Βροντ. Συνών. γυαλί
1γ. 2) Μεταφ., ὁ μὴ ἰσχυρᾶς ἀντοχῆς ἄνθρωπος Πελοπν.
(Γαργαλ. Δίβρ. Καλάβρυτ., κ.ά.): Δὲ θέμε γυαλικά μαζί
μας (ἐνν. γυναικας, διότι δὲν ἀντέχουν εἰς τὸν μόχθον) Κα-
λάβρυτ. Ποῦ πᾶς, μωρέ, μὲ 'φτοῦνα 'φτοῦ τὰ γυαλικά ἔς τὸ
πανηγύρι; Δὲ θὰ φτάσης οὔτε τὸ λειδινό (= δειλινό, ἀπό-
γευμα) Γαργαλ.

γυαλικοβόλι τό, ἐνιαχ. ἡγαλικοβόλι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλικοβόλι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-βόλι, περὶ τῆς ὁπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910),
242 κ. ἐξ.

Πλήθος ὑαλικῶν ἐνθ' ἄν.: Εἶδα ἡγαλικοβόλι κ' εἶδα κακὸ
εἶναι ποῦ ν' ἐκεῖ μέσα ἔς τὰ δουλάτια: Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συν-
ών. γυαλικοθέμι, γυαλικορντοῦρντοῦρο.

γυαλικοθέμι τό, ἐνιαχ. ἡγαλικοθέμι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. γυαλικοθὲ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-θέμι, διὰ τὴν ὁπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245.
Γυαλικοβόλι, τὸ ὁπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μὰ χωρατὰ
εἶναι τὸ ἡγαλικοθέμι, ποῦ ν' ἐκεῖ μέσα ἔς τὸ σπίντι! Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

γυαλικορντοῦρντοῦρο τό, ἐνιαχ. ἡγαλικορντοῦρντοῦρο
Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυαλικοθὲ καὶ ρντοῦρντοῦρο.
Γυαλικοβόλι, τὸ ὁπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Τοῦ κόσμου τὰ
πράματα ἔφερεν ἀ' τὴν Ἀθήνα, ὅθεν ἦρθε, γαὶ πανικὰ καὶ
φάσματα καὶ ἡγαλικορντοῦρντοῦρα (φάσματα=τρόφιμα) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γυαλικοβόλι.

γυαλικοτσάκισμα τό, Ἦπ. (Ἰωάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυαλικοθὲ καὶ τσάκισμα.

Ἡ θραῦσις τῶν ὑαλίνων σκευῶν: Ἄσμ.

Μεζέδες, γιόσα καὶ φωμί, ἄλλα τριάδα γρόσια
καὶ γυαλικοτσάκισμα, σούμα γρόσια τρακόσια

γυαλικουνδάκι τό, ἐνιαχ. ἡγαλικουνδάκι Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) ἡγαλικουνάκι Κᾶς.

Ἐποκορ. τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. γυαλικοῦδι.

Μικρὸν ὑαλινὸν σκεῦος, ὡς ποτήριον, φιαλίδιον κ.τ.τ.
ἐνθ' ἄν.: Ὅ,τι ἡγαλικουνάκια κι ἂν εἶχαμε, δὲ ἔχομε σπα-
σμένα Κᾶς. Θὰ πάω ἔς τὴν Τραγέα νὰ πάρω δυὸ-τρία ἡγα-
λικουνδάκια Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἡνα ἡγαλικουνδάκι καλὸ μοῦ
'δωκε γ' ἐμένα, ὅθεν ἦρθεν ἀ' τὴν Ἀθήνα αὐτόθ.

γυαλινέρι τό, Προπ. (Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυαλινός, παρὰ τὸ ὁπ. καὶ γυαλι-
νός, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έρι.

Γυαλινάκι 1, τὸ ὁπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γυαλίνης ἐπίθ., ἐνιαχ. ἡγαλίνης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) θηλ.
γυαλίνα Κάρπ. (Ἐλυμπ. Μεσοχώρ.) Κᾶς. γυαλ-λίνα Κᾶς.
Τῆλ. ἡγαλίνα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γυαλ-λένα Κάρπ. (Ἀρκάσ.)
Οὐδ. ἡγαλινάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. ἡγαλίνηδοι Νάξ.
(Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυαλινός διὰ μετασχηματ. πρὸς
τὰ εἰς -ης πρωτόκλιτα. Πβ. γαλανός > γαλάνης,
γαϊτανός > γαϊτάνης, κόκκινος > κοκκί-
νης, ροδινός > ροδίνης.

1) Ὁ ἔχων ὀφθαλμούς ἀνοικτοῦ κυανοῦ χρώματος καὶ κόμην ξανθὴν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Ὅτι νά 'ναι καμμιὰ γαλανομάτα καὶ ξαθιά, τὴ λένε 'γαλίνα. Εἶδα 'γαλίνης εἶν' εὐτός, κρύος ἄθροπος. Συνών. γ α λ ά ν η ς, ρ ο ὐ σ σ ο ς. 2) Θηλ. οὐσ., εἶδος μικροῦ ἰχθύος ποικιλοχρώμου καὶ ἀποστίλβοντος συγγενεύοντος πρὸς τὸν γ ὕ λ λ ο ν Κάρπ. (Ἀρκάσ. "Ελυμπ. Μεσοχώρ.) Κάσ. Τῆλ.: Πάει παραπέρα, μπιτσάνει μία γγαλίνα Κάρπ. (Μεσοχώρ.) "Ημῆσιασα καὶ μερικὲς γγαλίνες καὶ μερικὸς κωβιὸς Κάσ. Πβ. γ γ α λ ί ζ α.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. 'Υαλίνης Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γυαλινιζοκοπῶ Κάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ γ α λ ι ν ί ζ ω καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - κ ο π ῶ.

Στίλβω, λάμπω: Γυαλινιζοκοποῦ τὰ μάθια σου, πυρετὸ θά 'χης. Συνών. γ γ α λ ί ζ ω, γ γ α λ ι ν ί ζ ω, γ γ α λ ο κ ο π ῶ.

γυαλινίζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ γ α λ ί ν η ς.

Στίλβω, λάμπω. Συνών. γ γ α λ ί ζ ω ΑΙ, γ γ α λ ι ν ι ζ ο κ ο π ῶ, γ γ α λ ο κ ο π ῶ.

γυαλινοβαρκανᾶς ὁ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ γ α λ ι ν ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ γ α λ ι ν ὁ ς, καὶ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. β α ρ κ α ν ᾶ ς, τὸ ὅπ. πιθαν. ἐκ συμφυρ. τῶν οὐσ. β ᾶ ρ β α κ α ς + φ ᾶ λ κ ο ν α ς. Ὁ καταβιβασμὸς τοῦ τόνου προφανῶς κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ συνών. ἄ σ π ρ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, δι π λ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, κ ε φ α λ ᾶ ς καὶ τὰ λοιπὰ εἰς - ᾶ ς ὀνόματα πτηνῶν, ὡς ἄ δ ρ α χ τ ᾶ ς, κ α λ α μ ο κ α ν ᾶ ς, κ λ ε ι δ ω ν ᾶ ς, σ υ κ α λ ᾶ ς, σ υ κ ο φ ᾶ ς κ. ᾶ.

Τὸ πτηνὸν Ἀετομάχος ὁ μέγας (Lanius excubitor) τῆς οἰκογ. τῶν Ἀετομαχιδῶν (Laniidae): Οἱ γυαλινοβαρκανᾶδες εἶναι σὰ γγαλιστεροί, εἶναι μεγάλοι. Συνών. ἄ ε τ ο μ ᾶ χ ο ς, ἄ κ ρ ι δ ο μ ᾶ χ ο ς, δ α γ κ α ν ι ᾶ ρ η ς, δ ᾶ γ κ α ς, δι π λ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, κ ε φ α λ ᾶ ς, λ ι ᾶ ρ ι ζ α, λ ι ᾶ ρ ο ς, π α ρ δ α λ ο κ ε φ α λ ᾶ ς, τ ρ υ γ ο ν ο λ ι ᾶ ρ ι ζ α, τ σ α ρ ο υ χ ο π ᾶ τ η ς.

γυαλινομάτης ἐπιθ. ἐνιαχ. 'γαλινομάτης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. 'γαλινομάτηδοι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ γ α λ ι ν ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ γ α λ ι ν ὁ ς, καὶ τοῦ οὐσ. μ ᾶ τ ι.

Γ γ α λ ί ν η ς 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δὲ τζὶ σηκώνει τὸ στομάχι μου τσι 'γαλινομάτηδοι (δὲν συμπαθῶ τοὺς γ γ α λ ι ν ο μ ᾶ τ η δ ε ς) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) "Α δὲν ἤτονε 'γαλινομάτα, 'θελε νά 'ναι πιὸ καλὴ αὐτόθ. Πρώτη μου βολά, πού 'δα 'γαλινομάτη κι ὁμορφο αὐτόθ.

γυάλινος ἐπιθ. κοιν. γγᾶλ'νους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γγᾶλινος Ἀμοργ. Δονοῦσ. Σχινουῦσ. κ. ᾶ. γγᾶλ-λενος Ἀμοργ. Κύπρ. (Αἰγιαλ. κ. ᾶ.) Κῶς Μῆλ. κ. ᾶ. 'γᾶλινος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γγαλινός Κίμωλ. Πελοπν. (Λάστ.) Σέριφ. Σίφν. Φολέγ. Χάλκ. — Λεξ. Βλαστ. 367 γγᾶλινος Πόντ. (Ἀντρεάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ γ α λ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι ν ο ς. Ὁ τύπ. γ γ α λ ι ν ὁ ς κατὰ τὸ γ α λ α ν ὁ ς, ὁ δὲ τύπ. γ γ ἑ λ ι ν ο ς ἐκ τοῦ ἁμαρτ. γ γ ἑ λ ι παραλλήλ. τοῦ γ γ α λ ι.

Α) Ἐπιθ. 1) Ὁ ἐξ ὕαλου κατεσκευασμένος κοιν.: Γγᾶλινος βόλος - γλόμπος - μαστραπᾶς, γγᾶλινη κανάτα - κούπα-φρουτιέρα-χάντρα, γγᾶλινος βάζο - κλουβί - κουμπι - μάτι κοιν. Τὸ ἔνα του μάτι εἶναι γγᾶλινος Ἀθῆν. "Ησπασέμ-μας σῆμ-μερα ὁ κάτ-της τὸ μ-μαστραπᾶν δογ-γγᾶλ-λενο Κῶς. Εἶν' οἱ λαεῖς τοῦ νιοῦ γγᾶλινος κ' ἔναν κιρὸ χονματένης Μακεδ. (Κοζ.) Σὲ 'γᾶλινος πιᾶτα τρῶτε; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θά 'ρθης 'ς τὰ 'γᾶλινος βουνά, 'ς τσι κοκκαλένιοι κάδοι νὰ μᾶς 'υρεύγης (ἐκ παραμυθ.) αὐτόθ. "Εχιασεν του ἡ κονκ-κουμάρα τῶ 'ἡπ-ἔσεν χαμαὶ τῶ 'ἔσπασεν σὰν νὰ 'ταν γγᾶλ-λενη Κύπρ. (Αἰγιαλ.) Τὸ ποτσί τῶν σπιρτολόων ἐν τ-τενεκ-κέν-νο, ἄμ-μὰ μπορεῖ νὰ εἶναι τῶαὶ γγᾶλ-λενο (τὸ ποτσί τῶν σπιρτολόων = τὸ δοχεῖον τοῦ οἶνοπνεύματος) αὐτόθ. Νὰ φέρ'ς τοῦ γγᾶλ'νου μαστραπᾶ 'ς τοῦ τραπέζ' κι τ' γγᾶλ'ν' τ' πγιάτέλα Στερελλ. (Ἀχυρ.) Τὸ πυθκιακὸ εἶναι ἔνα γγᾶλ-ενο καθαρό (πυθκιακὸ = δοχεῖον ὅπου φυλάσσεται ἡ πυτιά τοῦ τυροῦ). || Αἰνιγμ. Πύργος γγᾶλινος, κόρη χρυσῇ κάθεται μέσα (τὸ φανάρι) Πελοπν. (Μάν.) || "Ασμ.

Εἶσαι 'ψηλή, εἶσαι λιγνὴ κι ἀνοιχτοκουταλάτη, πρέπει σου νὰ σὲ βάλουνε σὲ γγᾶλινος παλάτι Κρήτ.

Ψηλὰ σ' ἱκεῖνον τοῦ βουνό, ψηλὰ σ' ἱκεῖν' δὴ ράχη ἱκεῖ 'νι πύργους γγᾶλινους μὴ κρουσταλλένια τζάμια

Θεσσ. (Καρποχώρ.)

Κοντακιανὴ μου πέρικα καὶ λειανοκοκκαλάτη, πρέπει γιὰ νὰ σὲ βάλουνε σὲ γγᾶλινος παλάτι

Προπ. (Μαρμαρ.)

Βλέπεις ἱκεῖνον τοῦ βουνό πού 'νι ψηλὰ 'πού τ' ἄλλα; ἱκεῖ 'νι πύργους γγᾶλινους μὴ κρουσταλλένια τζάμια Ἀλόνν.

Μὴν κλαῖς, ρὲ μαῦρε Δῆμο, καὶ μὴ θλίβεσαι, ν-ἐγὼ σοῦ φκεῖνω σπῆτι, πύργους γγᾶλινους Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Μιὰ κόρη ἐκαθότανε 'ς τὸ γγᾶλινος πηγᾶδι Ἀντίπαρ. 2) Ὁ ἐκ πορσελάνης κατασκευασθεὶς Μακεδ. (Κοζ.): Γγᾶλινος πιᾶτον. 3) Ὁ ἀνοικτοῦ κυανοῦ χρώματος, ἐπὶ ὀφθαλμῶν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Ω! τὸ 'γαλινό σου μάτι κρού πού 'ναι! Ἐμένα μ' ἀρέσουνε τὰ 'γᾶλινος μάθια. Συνών. γ α λ ᾶ ζ ι ο ς 1, γ α λ α ν ὁ ς 1Α1, γ ε ρ ᾶ ν ι ο ς 1.

4) Ὁ εὐθραυστος ὡς ἡ ὕαλος Ἀμοργ. Ζάκ. Κεφαλλ.: Ἀμύγδαλα γγᾶλινος Ζάκ. Μὴν τὰ σπᾶς μὲ τὰ δόντια σου (τὰ ἀμύγδαλα), γιὰτὶ δὲν εἶναι γγᾶλινος, εἶναι σκληρὰ Κεφαλλ. Συνών. ἄ φ ρ ᾶ τ ο ς 4, λ ι γ ᾶ θ ι ν ο ς. || Παροιμ.

'Πό 'χει κεφάλι γγᾶλ-λενο, ἄς μὴ χτυπᾶ 'ς τὴν πέτρα (ἐπὶ ἀδυνάτων, οἱ ὅποιοι συγκρούονται μὲ ἰσχυροὺς) Ἀμοργ.

Β) Οὐσ. 1) Ἀρσεν., ὁ μὴν Ἰούλιος, ἐκ τῆς στιλπνότητος, ἣν ἀποκτοῦν αἱ ὀπῶραι ὠριμάζουσαι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον Κίμωλ. Κύθν. Μῆλ. Σέριφ. Σίφν. Φολέγ. κ. ᾶ.: Τώρα τὸ Γγαλινὸ καφαλιάζουμε (= καίμεν τοὺς θάμνους ἀγροῦ) Σέριφ. Πρὶν τὸ Γγαλινὸ μὴ φυλάγης συκοστάφυλα Σίφν. Συνών. "Α γ ι - Ἡ λ ι α ς 3, Ἀ λ ω ν ᾶ ρ η ς 2, Ἀ λ ω ν ε υ τ ῆ ς 2, Ἀ λ ω ν ι ᾶ τ η ς 2, Ἀ λ ω ν ι σ τ ῆ ς 2, Γ γ α λ ι σ τ ῆ ς 2, Δ ε υ τ ε ρ ο ἰ ο ὕ λ η ς, Ἰ ο ὕ λ η ς. 2) Θηλ., ὄνομα αἰγὸς ἐχούσης λευκὸν τρίχωμα κατὰ τὸ πρόσωπον Χάλκ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γγᾶλινος καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν.

γυαλιντερινίζω ἁμαρτ. γγαλιντερινίζω Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. γ γ α λ ι ν τ ε ρ ι ν ὁ ς.

